

Fortalelse; jeg har kun villet sige, at ved denne Lov vises der en Tilbøjelighed til at gjøre Indgreb i Administrationens Durraade. Dette har jeg fundet godtgjort ved, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) derom har udtalt, og jeg vilde være rede til nærmere at udvikle dette, naar jeg ikke derved vilde opholde det ærede Thing for længe, og jeg ikke skulde holde mig til en kort Bemærkning. Naar det ærede Medlem nu til Gjengjæld vil hovmestere mig, fordi jeg saaledes skulde have hovmestret Rigsdagen, saa burde han idetmindste holde sig til Sandheden. Mine Ord vare ikke: Ingen af de ærede Talere havde seet Sagen fra den rette Side undtagen jeg; denne Maade at fortolke mine Ord paa, maa jeg gjøre bestemt Indsigelse imod. Jeg har udtrykkeligt fremhævet, at den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) var Den, der først havde sat Sagen paa det rette Punkt, og dette har jeg sagt gjentagne Gange, saa at det undrer mig, at det kan være blevet overhørt. Naar det ærede Medlem endelig bebrejder mig, at jeg har villet paakalde mine Specialundfater, da der var Spørgsmaal om mathematiskke Opgaver ved Examen, saa maa han erindre, at dette skete, da jeg ved at nævne dette blev Gjenstand for Haanlatter, ligesom jeg overhovedet har dette Uheld, naar jeg udtaler mig med Sikkerhed og Bestemthed; men jeg anseer det for min Pligt, naar jeg har en bestemt Mening og Overbeviisning, at udtale mig sikkert og bestemt, og mig er det da ligegyldigt, om man bagefter fra en eller anden Side skulde ville falde paa at kalde det Grovt. Jeg holder mig til Sandheden, og, hvad jeg anseer for at være Sandhed, og intet Hensyn skal nogenfinde tvinge mig fra her at sige, hvad jeg anseer for at være sandt; thi det er min Ret at sige det, naar jeg staaer her paa dette Steb. Jeg har Ordets Frihed saavel som enhver Anden her, og jeg skal vide at bruge denne Frihed paa en sømmelig Maade; jeg troer ikke, at jeg endnu har gjort mig skyldig i nogen Feil i saa Henseende. Endelig skal jeg bemærke, at, hvad Statsseminariernes Stilling ligeoverfor en Examencommission angaaer, saa har jeg saa klart, som det kan siges, udtalt, og det ikke een, men

flere Gange, at jeg har talt, ikke af Hensyn til Statsseminarierne, men af Hensyn til det, der er vigtigere, nemlig Lærernes Uddannelse overhovedet, og jeg har den Overbeviisning — og den kan den ærede Rigsdagsmand ikke tage fra mig —, at Statsseminarierne ville staae med Palmer i Hænderne ligeoverfor enhver Examencommission; dette er Noget, som jeg har Lov og Frihed til at sige, og som jeg troer ikke kan blive sagt ofte nok.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

J. N. Hansen: Det ærede Medlem har Lov og Frihed til at sige, hvad Formanden finder berettiget, hvad Formanden forholder sig taus til; men han vil heller ikke nægte mig den samme Ret, heller ikke nægte, at jeg ogsaa har Ret til at sige ham min Mening, saalænge den høitærede Formand tier dertil. Jeg har altsaa ikke gjort Indgreb i det ærede Medlems Ret, men det ærede Medlem skal heller ikke kunne gjøre Indgreb i min Ret. — Den ærede Minister vil jeg svare, at jeg ikke har hirtret, at han skulde have sagt, at han ikke turde lade Statsseminarierne concurrere med de private. Jeg har kun anført, at han havde sagt, at Statsseminarierne og Underviisningen vilde lide ved, at der blev oprettet en almindelig Examencommission, og jeg sagde, at jeg ikke kunde forstaae dette anderledes, end at den ærede Minister maatte frygte for, at Statsseminarierne ikke kunde bestaae i saa Tilfælde, da jeg ellers ikke kunde see, hvad der skulde være sigtet til af den ærede Minister ved ikke at turde lade det komme til en saadan Prøve.

Rettelser i Holsteins Foredrag.

- Sp. 1541. Lin. 22 f. o.: „Middelvei“ læs: „Maalestof“
 — 1543. — 21 — „jeg vil kalde den en uheldig Foranstaltning, men det er dog en Foranstaltning“ læs: „jeg vil tværtimod kalde den en heldig Foranstaltning og en Foranstaltning“
 — 1547. Lin. 15 f. o.: Ordene: „og Livi!“ udgaae.
 — 1548. — 3 — „vort skovløse Amt“ læs: „vort skovløse Amtsdæl“
 — 1550. Lin. 25 og 26—27 f. o.: „Smaaafsn, Gaer“ læs: „smaaafsn, Gaer“